

2006. március 23., csütörtök

2. A 3. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett cselekvésekhez nyújtott pénzügyi hozzájárulás olyan közösségi fogyasztói szervezeteknek nyújtható, amelyek:

- a) nem kormányzati jellegűek és nem haszonszerzésre irányulóak, nem állnak érdeütközésben ipari, kereskedelmi, szakmai vagy más szempontból, és amelyeknek tevékenységi köre és fő célja a fogyasztók egészségének, biztonságának és érdekeinek előmozdítása és védelme a Közösségben;
- b) a tagállamok legalább felében megbízatást kaptak nemzeti fogyasztóvédelmi szervezetektől a fogyasztók érdekeinek közösségi szintű képviseletére, a nemzeti szabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően a fogyasztókat képviselik, és regionális vagy nemzeti szinten tevékenykednek; és
- c) tagságukról, belső szabályzatukról és pénzügyi forrásaikról kielégítő beszámolót adtak a Bizottságnak.

3. A 3. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett cselekvésekhez nyújtott pénzügyi hozzájárulás olyan közösségi fogyasztói szervezeteknek nyújtható, amelyek:

- a) nem kormányzati jellegűek és nem haszonszerzésre irányulóak, nem állnak érdeütközésben ipari, kereskedelmi, szakmai vagy más szempontból, s amelyeknek tevékenységi köre és fő célja a fogyasztók érdekeinek képviselete a közösségi szintű szabályozási folyamat során;
- b) megbízatást kaptak a fogyasztók érdekeinek közösségi szintű képviseletére legalább a tagállamok kétharmadában:
 - a tagállamok nemzeti fogyasztói szervezeteit képviselő szervektől a nemzeti szabályozásnak vagy gyakorlatnak megfelelően, vagy
 - ilyen szervek hiányában a tagállamok fogyasztóit képviselő nemzeti fogyasztói szervezetektől a nemzeti szabályozásnak vagy gyakorlatnak megfelelően, s amelyek nemzeti szinten folytatják tevékenységüket; és
- c) tagságukról, belső szabályzatukról és pénzügyi forrásaikról kielégítő beszámolót adtak a Bizottságnak.

4. A 3. cikk (4) bekezdésében említett cselekvésekhez nyújtott pénzügyi hozzájárulás a tagállam vagy az érintett illetékes hatóság által megjelölt, a Bizottság által jóváhagyott közjogi szervezetnek vagy nem haszonszerzésre irányuló más testületnek ítéltető oda.

P6_TA(2006)0108

A jogi szakmák és a jogrendszerek működéséhez fűződő általános érdekek

Az Európai Parlament állásfoglalása a jogi szakmákról és a jogrendszerek működéséhez fűződő általános érdekről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a jogászok szerepéről szóló, 1990. szeptember 7-i ENSZ alapelvekre,
- tekintettel az Európa Tanácsnak az ügyvédi hivatás gyakorlásának szabadságáról szóló Rec(2000)21 számú, 2000. október 25-i ajánlására,
- tekintettel a Közösségen belül a közjegyzői szakmáról szóló, 1994. január 18-i állásfoglalására ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ HL C 44., 1994.2.14., 36. o.

2006. március 23., csütörtök

- tekintettel a bizonyos szellemi szabadfoglalkozásúak, különösen az ügyvédek esetében alkalmazott díj-szabásról és kötelező díjtételekről, valamint a szellemi szabadfoglalkozásúak modern társadalomban betöltött különleges szerepéről és helyzetéről szóló, 2001. április 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a szellemi szabadfoglalkozásúakra vonatkozó piaci és versenyszabályokról szóló, 2003. december 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az ügyvédi szolgáltatásnyújtás szabadsága tényleges gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1977. március 22-i 77/249/EGK tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
- tekintettel az ügyvédi hivatásnak a képzés megszerzése országától eltérő tagállamokban történő folyamatos gyakorlásának elősegítéséről szóló, 1998. február 16-i 98/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/8/EK irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾,
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról szóló, 2006. február 16-i álláspontjára ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Bizottság „Szakmai szolgáltatások – további reformlehetőségek” című 2005. szeptember 5-i közleményére (COM(2005)0405),
- tekintettel az Európai Bíróság közösségi versenyjogi és a szolgáltatások szabadságára vonatkozó joggyakorlatára, kifejezett hivatkozással a minimális jogi díjak nemzeti szabályaira;
- tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,

A. mivel az Európai Közösségek Bírósága elismerte, hogy:

- a függetlenség, az összeférhetetlenség hiánya és a szakmai titoktartás, illetve a bizalmas adatkezelés a jogi szakma alapvető értékei, melyek közérdekű ismérvek;
- a jogi szakma megfelelő gyakorlásához szükség van az alapvető értékeket védő szabályozásra az attól elválaszthatatlan, versenyt korlátozó esetleges hatások ellenére;
- a szolgáltatások szabadsága elvének célja a jogi szakmák alkalmazásában a nemzeti piacok megnyitásának előmozdítása, teljes mértékben lehetővé téve a szolgáltatók és ügyfelek számára a Közösség belső piacának előnyeit;

B. mivel a jogi szakmák bármely reformja a versenyjogon túlmutatató következményekkel jár, melyek kihatnak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése területére, tágabb értelemben pedig a jogállamiság védelmére az Európai Unióban;**C. mivel az ügyvédek szerepéről szóló, 1990. szeptember 7-i ENSZ-alapelvek szerint:**

- az ügyvédek önkormányzattal rendelkező szakmai szervezeteket alapíthatnak érdekképviseletük ellátására, folyamatos tanulásuk és képzésük előmozdítására, valamint szakmai feddhetetlenségük védelmére; a szakmai szervezetek irányító testületét a tagok választják, és külső beavatkozástól mentesen látja el feladatait;

⁽¹⁾ HL C 21. E, 2002.1.24., 364. o.

⁽²⁾ HL C 91. E, 2004.4.15., 126. o.

⁽³⁾ HL L 78., 1977.3.26., 17. o.

⁽⁴⁾ HL L 77., 1998.3.14., 36. o.

⁽⁵⁾ HL L 26. 2003.1.31., 41. o.

⁽⁶⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0061.

2006. március 23., csütörtök

- az ügyvédek szakmai szervezetei kulcsszerepet játszanak a szakmai színvonal és etika fenntartásában, tagjaik büntetőeljárástól, valamint jogtalan korlátozásoktól és jogsértésektől való védelmében, a jogi szolgáltatások minden rászoruló számára történő biztosításában, valamint a kormányzati és egyéb intézményekkel való együttműködésben az igazságosság és a közérdek céljainak előmozdításáért;
 - az ügyvédekkel szemben kezdeményezett fegyelmi eljárásokat a szakma által felállított pártatlan fegyelmi bizottság, vagy független, jogszabályban rögzített hatóság vagy bíróság előtt kell lefolytatni, független bírói jogorvoslat mellett,
- D. mivel az emberi jogok és alapvető szabadságjogok – legyenek gazdasági, társadalmi, kulturális, polgári vagy politikai jogok – mindenkit megillető megfelelő védelmének alapfeltétele, hogy mindenki ténylegesen hozzáférhessen a jogi szolgáltatásokhoz, és e szolgáltatásokat egy független jogi szakma nyújtsa;
- E. mivel a jogi szakmáknak a függetlenség fenntartására, az összeférhetetlenség elkerülésére és az ügyfelekkel kapcsolatos titoktartás tiszteletben tartására vonatkozó kötelességeit különösen veszélyezteti, ha engedélyezik számukra, hogy szakmájukat olyan szervezetben gyakorolják, amelyben a szervezet ügyei feletti ellenőrzést a jogi szakmán kívüliek tőkebefektetésen keresztül vagy más módon gyakorolhatják, illetve – több szakmát átfogó társaság esetén – megoszthatják ilyen szakmai kötelességek által nem kötött szakemberekkel;
- F. mivel a jogi szakemberek közötti szabályozatlan árverseny, amely a szolgáltatás minőségének csökkenéséhez vezet, a fogyasztók számára hátrányos;
- G. mivel a jogi szolgáltatások piacát az ügyvédek és a fogyasztók – beleértve a kis- és középvállalkozásokat is – tájékozottsága közötti aszimmetria jellemzi, ez utóbbiak ugyanis nem rendelkeznek a számukra nyújtott szolgáltatások minőségének felméréséhez szükséges kritériumokkal;
- H. mivel az etikus magatartás, a titoktartás az ügyfelekkel kapcsolatban és a magas szintű szakmai ismeretek fontossága szükségessé teszi olyan belső szabályozó rendszerek megszervezését, mint amelyeket ma a jogi szakmai testületek és rendek működtetnek;
- I. mivel a közjegyzőket a tagállamok nevezik ki mint állami tisztviselőket, akiknek feladatai közé tartozik bizonyító erejű és azonnali hatállyal végrehajtható hivatalos dokumentumok kiállítása;
- J. mivel a közjegyzők az állam megbízásából kiterjedt vizsgálati és ellenőrző munkát folytatnak a nem bírósági jogvédelemhez kapcsolódó ügyekben, különösen a – bizonyos esetekben közösségi jog hatálya alá tartozó – társasági joghoz kapcsolódóan, és e munka részeként alávetik magukat a szóban forgó tagállam fegyelmi ellenőrzésének, amely a bírákéhoz és köztisztviselőkéhez hasonló;
- K. mivel az államhatalom részleges átruházása a közjegyzői hivatás gyakorlásától elválaszthatatlan eredeti elem, és mivel azt ténylegesen rendszeresen gyakorolják, és az a közjegyző tevékenységeinek jelentős részét képezi;
1. teljes mértékben elismeri, hogy a jogi szakmák döntő szerepet játszanak a demokratikus társadalomban az alapvető jogok tiszteletben tartása, a jogállam és a jogbiztonság garantálásában, akkor is, ha ügyfeleiket bíróság előtt képviselik vagy védik, és akkor is, ha jogi tanácsot adnak nekik;
 2. megerősíti az 1994. január 18-i és a 2001. április 5-i állásfoglalásaiban és a 2003. december 16-i állásponjtjában megfogalmazott állásponjtját;
 3. megállapítja a jogi szakmák gyakorlásához megkívánt magas képzés szükségességét, a jogi szakmákra jellemző képzéseknek az európai polgárok érdekében történő védelmének szükségességét, valamint azt, hogy a jogi szakmák képviselői és az ügyfelek között egyedi, bizalmon alapuló kapcsolat kialakítására van szükség;

2006. március 23., csütörtök

4. megerősíti a jogi szakmákat gyakorlók függetlenségének, szakértelmének, feddhetetlenségének és felelősségének biztosításához szükséges szabályok fontosságát, szolgáltatásaik minőségének az ügyfelek és általában a társadalom javára történő garantálása, valamint a közérdek megóvása érdekében;
5. üdvözli a Bizottság felismerését, hogy a reformok nemzeti szinten hajthatók végre a legjobban, és a tagállamok hatóságai, nevezetesen a jogalkotó szervek a legalkalmasabbak arra, hogy a jogi szakmákra alkalmazandó szabályokat meghatározzák;
6. rámutat, hogy a Bíróság mérlegelési mozgásteret engedélyezett a nemzeti jogalkotóknak és a szakmai szervezeteknek és testületeknek annak meghatározásában, mi elengedhetetlen és mi szükséges a jogi szakmáknak az adott tagállamban történő megfelelő gyakorlása védelméhez;
7. megjegyzi, hogy egy adott szakmai testület minden egyes tevékenységtípusát külön kell szemlélni annak érdekében, hogy a versenyre vonatkozó szabályokat csak akkor alkalmazzák a szakmai szervezetre, ha az kizárólag tagjai érdekében lép fel, akkor azonban ne, ha a köz érdekében cselekszik;
8. emlékezteti a Bizottságot, hogy a jogi szolgáltatásokra vonatkozó szabályok célja az általános társadalmi érdekek védelme, a védelemhez és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés joga és a jogbiztonság garantálása, és ezen okok miatt az nem szabható az ügyfél műveltségi fokához;
9. arra bátorítja a jogi szakma szakmai testületeit, szervezeteit és egyesületeit, hogy európai szinten alakítsanak ki magatartási kódexeket – beleértve a szervezeti ügyekre, a képzésekre, a szakmai etikára, a felügyeletre, a felelősségre és a kommunikációra vonatkozó szabályokat – annak érdekében, hogy a jogi szolgáltatások végső fogyasztóinak megadják a feddhetetlenséggel és a tapasztalattal kapcsolatban szükséges garanciákat, és a biztosítsák a megfelelően működő igazságszolgáltatást;
10. felkéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a jogi szakmák által a jogállamiságon alapuló társadalomban betöltött sajátos szerepet, és készítsen mélyreható elemzést arról, hogyan működnek a jogi szolgáltatások piacai akkor, amikor a Bizottság „a kevesebb szabályozás a jobb szabályozás” elvét hirdeti;
11. felkéri a Bizottságot, hogy a versenyjogi szabályokat megfelelő esetben a Bíróság döntéseinek megfelelően alkalmazza;
12. úgy ítéli meg, hogy az EU versenyre vonatkozó elveit meghaladó közérdek azon tagállamok jogrendszereiben található, amelyekben a vonatkozó szabályokat elfogadják, illetve ahol azok hatásukat kifejtik, és hogy nem létezik az EU-s közérdeket vizsgáló teszt, akárhogy is határozzák azt meg;
13. felkéri a Bizottságot, hogy ne alkalmazza az EU versenyjogát az EU alkotmányos keretei értelmében a tagállamok joghatósága alá tartozó ügyekre, például az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésre, amely többek között magában foglalja a bíróság által a jogászok díjazásának kifizetésére alkalmazott díjszabási ügyeket;
14. hangsúlyozza, hogy a 77/249/EGK, a 98/5/EK és a 2005/36/EK irányelv elméletileg eredményesen eltávolította a jogi szakemberek letelepedési szabadsága és az általuk nyújtott szolgáltatás szabadsága előtt álló korábbi akadályokat; megjegyzi ugyanakkor, hogy a felülvizsgálatra két év múlva kerül sor, és érdeklődéssel várja e részletes értékelés eredményét;
15. úgy véli, hogy az ügyvédek és más jogi szakmák díjszabása és más kötelező díjtételei nem sértik a Szerződés 10. és 18. cikkét – még a bíróságon kívüli szolgáltatások esetében sem –, feltéve, hogy elfogadásukat jogos közérdekre való törekvés indokolja, és hogy a tagállamok aktívan felügyelik a magánszolgáltatók döntéshozatali eljárásban való részvételét;
16. úgy ítéli meg, hogy a Szerződés 49. cikke és a 2005/36/EK és a 77/249/EGK irányelv a célország elvének alkalmazását írja elő az ügyvédek és más jogi szakemberek díjszabásának és kötelező díjtételeinek meghatározására;
17. úgy ítéli meg, hogy a Szerződés 45. cikkét teljes mértékben alkalmazni kell a közjegyzői hivatásra mint olyanra;

2006. március 23., csütörtök

18. felhívja a Bizottságot, hogy a jogi szakmák tagállamokban történő gyakorlására vonatkozó szabályok elemzésekor gondosan mérlegelje az ebben az állásfoglalásban megfogalmazott elveket és ellenvetéseket;
19. bátorítja a szakmai szervezeteket, hogy folytassák a jogsegély területén folytatott tevékenységeik fejlesztését annak érdekében, hogy mindenkinek biztosítsák a jogi tanácshoz és a jogi képviselőhöz való jogot;
20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak.

P6_TA(2006)0109

Az európai szerződési jog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata: a követendő út

Az Európai Parlament állásfoglalása az európai szerződési jog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata tekintetében követendő útról (2005/2022(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A6-0055/2006),
- A. mivel úgy tűnik, hogy a Bizottság 2004. október 11-i közleményében (COM(2004)0651) és a Bizottság első éves előrehaladási jelentésében (COM(2005)0456) leírt európai szerződési jogi kezdeményezést elsődlegesen az európai uniós szintű jogalkotás javítására irányuló gyakorlatnak kell tekinteni, egyáltalán nem világos, hogy milyen gyakorlati eredményre vezet, illetve milyen jogalapon fogadnak el kötelező vagy nem kötelező jogi aktusokat;
 - B. mivel annak ellenére, hogy a Bizottság tagadja, hogy ez célja lenne, egyértelmű, hogy a projekten dolgozó számos kutató és érintett fél úgy véli, hogy annak hosszú távú végső eredménye egy európai kötetmi jogi kódex vagy akár egy teljes európai polgári kódex lesz, és hogy e projekt mindenképpen a legfontosabb folyamatban lévő kezdeményezés a polgári jog területén;
 - C. mivel egy ilyen kódex kidolgozásáról politikai szinten kell döntést hozni, tekintve hogy maga a kódex mellett szóló döntés is politikai jellegű és bár tartalma jogi jellegű, azt társadalmi és politikai célkitűzések hatják át; mivel a jövőben esélyes, hogy meglesz a politikai akarat egy ilyen kódex elfogadására, létfontosságú, hogy a jelenlegi munkát megfelelően végezzék, a politikai szempontok megfelelő figyelembevételével;
 - D. mivel még akkor is, ha a kezdeményezés jelenlegi formájában a közösségi vívmányok ésszerűsítésére és rendbetételére korlátozódik a fogyasztóvédelem és opcionális általános szerződési feltételek kidolgozása területén, létfontosságú a politikai hatóságok részvétele a folyamatban; ezzel összefüggésben a közelmúltban az új polgári törvénykönyv elfogadása során szerzett hollandiai tapasztalatok mintául szolgálhatnak,
 - E. mivel – amennyiben a fogyasztóvédelmi vívmányok felülvizsgálatának célja a belső piacba vetett lakossági bizalom erősítése – magas szintű fogyasztóvédelmet kell biztosítani;
 - F. mivel lehetővé kell tenni a közösségi jogalkotó szervek számára, hogy a kezdeményezés nyomán születő eredményt módosítsák, és formálisan elfogadják;